

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм/студијски програми: ОАС политик; ОАС међународне пол; ОАС новинарства			
Врста и ниво студија: основне академске студије			
Назив предмета: Историја модерне политичке мисли			
Наставник (презиме, средње слово, име): Вујачић Г. Илија, Павићевић Д. Владимир, Симендић Б. Марко			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: <i>Историја античке и средњовековне политичке мисли</i> (Н, М); <i>Увод у политичку теорију</i> (М)			
Циљ предмета			
Општи циљ предмета је да опреми студенте знањем, разумевањем, компетенцијама, вештинама и аналитичким оруђима потребним за самостално критичко читање изворне литературе, аргументовано критичко разматрање основних проблема модерне политичке теорије, те на анализу политичких поредака, идеја, вредности и проблема.			
Исход предмета			
На крају се очекује да студенти: (по)знају, разумеју и тумаче основне политичке концепте модерне политичке мисли; (препо)знају идеје важних модерних политичких мислилаца; могу да идентификују и процењују значај главних („вечитих“) проблема и идеја политичке теорије; навикну да читају и самостално анализирају изворне политичке текстове и дела; унапреде своје способности и вештине читања и разумевања текстова, као и усменог и писаног изражавања и аргументације; развију способност да анализирају, критички промишљају и вреднују различите политичке идеје, теорије и становишта и цене вредност критичког размишљања.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i> Предмет, методе и периодизација историје политичке мисли. Основни проблеми и категорије. Савремени приступи изучавању историје политичке мисли; Макијавелијев раскид са традицијом класичне политичке филозофије; Културно-историјски значај и политичке последице протестантске реформације. Рађање модерне суверене државе и спор апсолутиста и антиапсолутиста у 16. веку (Боден, монархомаси, Алтузије); Модерни рационализам и политичка теорија, Јуснатурализам и контрактуализам у (анти)апсолутистичком кључу – Хобс и Лок; Русоова концепција друштвеног уговора; Политичке идеје шкотског просветитељства; Политичке идеје Француске револуције и њихова критика; Политичка теорија немачког идеализма; Утилитаристичка политичка мисао: Бентам, Џ. С. Мил и Годвин; Политичке идеје Карла Маркса. <i>Практична настава:</i> вежбе на којима се анализирају изворна дела и указује на њихове основне теме и најважније политички релевантне аспекте			
Литература			
Изворна (обавезна) литература: 1. Николо Макијавели, <i>Владалац</i> , Култура, Београд, 1976; 2. Т. Хобс, <i>Левијатан</i> , Култура, Београд, 1961. (гл. XIII-XXXI); 3. Џ. Лок, <i>Две расправе о влади</i> , Младост, Београд, 1978, књ. II (<i>Друга расправа о влади</i>), стр. 9-132; Ж. Ж. Русо, <i>Друштвени уговор</i> , Филип Вишњић, Београд, 1992.; 4. Француске декларације о правима човека и грађанина из 1789. и 1793. г, Едмунд Берк, <i>Размишљања о револуцији у Француској</i> , Филип Вишњић, Београд, 2003, стр. 9-110, 193-201, 282-285. Жозеф де Местр, <i>Списи о револуцији</i> , Градац, Чачак, Београд, стр. 71-151 (<i>Разматрања о Француској</i>); 5. Имануел Кант, <i>Ум и слобода: списи из филозофије историје, права и државе</i> , Велика едиција идеја, Београд 1974, стр. 27-48, 101-115, 135-169. (<i>Идеја опште историје усмерене ка остварењу светског грађанског поретка, О односу теорије према пракси у државном праву (Против Хобса)</i>), <i>Вечни мир. Филозофски нацрт</i>); 6. Џ. С. Мил, <i>О слободи</i> , Филип Вишњић, Београд, 1988. Приручници: Михаило Ђурић, <i>Историја политичке филозофије</i> , Албатрос плус, Београд, 2010; Илија Вујачић, <i>Политичка теорија</i> , ФПН и Чигоја, Београд, 2002; Ф. Шатле, О. Димијел, Е. Пизије, <i>Енциклопедијски речник политичке филозофије</i> , ИКЗС, Сремски Карловци, Нови Сад, 1993; Војислав Становчић, <i>Политичка теорија</i> , Службени гласник, Београд, 2006; Александар Молнар, <i>Расправа о демократској уставној држави</i> , Самиздат Б92, Београд, 2001;			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 3	Вежбе: 1	Други облици наставе:	
Студијски истраживачки рад:			
Методе извођења наставе предавања, вежбе, анализа изворних дела			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
колоквијуми	50	усмени испит	40
вежбе	10		